

om just ikke paa samme Maade som ved de to andre. Da Spørgsmaalet med Hensyn til Præstetiendens Afløsning iffor var til Forhandling, blev det ikke modfagt, at man fra en vis Side havde tænkt sig ved en Afløsning en Forringelse i kapitaliseret Værdi paa det Offentliges Begne af omtrent en 11 Millioner. Det blev kun modfagt paa den Maade, at man tænkte sig de kongelige Obligationer brugte som ved andre lignende Afløsninger, saaledes at man først formindskede paa den Maade Kapitalværdien med 5 Millioner og derefter formindskede Kapitalværdien direkte med 6 Millioner bagefter; men hvad enten man bringer de 5 først og de 6 bagefter bort i Kapitalværdien eller omvendt, saa vil efter Alt, hvad der dengang kom frem i Udvalget, og som ogsaa blev berørt her i Salen, Præstetiendens Afløsning meget let paadrage det Offentlige til Bestræbelsen af disse Udgifter en Kapitalformindskelse af ca. en halv Snes Millioner, og dette er dog virkelig en saa alvorlig Ting, at den kan berettige til at fordrø, at Præstetiendens alene af Hensyn til det finantzielle Spørgsmaal bør behandles senere uden Forbindelse med de Konjekture, som de to andre Tienders Afløsning kunde foranledige. Endvidere mente det ærede Medlem for Fredericia, at jeg havde opstillet en ganske paafaldende Betragtning, naar jeg mente, at Yderne af de Tiender, som i saa lang Tid have henligget under Stiftelser eller deslige, burde være noget anderledes stillede end andre Tiendeydere. Jeg tror, at jeg igaar berørte den nærliggende Analogi med Forholdet mellem Fæstere paa Statens og beneficeret Gods og de andre Fæstere og ogsaa udtalte, at man kunde drage en Parallel mellem den forskjellige Fremgangsmaade med Ordningen af Fæsteforholdet i disse to Tilfælde og Tiendeydernes kommende Afløsning til Staten og offentlige Stiftelser paa den ene og til Private paa den anden Side, men jeg troede megetilig, at det ærede Medlem til Forstaelse af dette vidste, thi ellers skulde jeg nærmere have nævnt det, at der gennem alle Tiendebestemmelserne, for at bringe Tienderne under en hedre Form, gaar et begunstiggende Hensyn til disse Tiendeydere til de offentlige Institutioner. Man er til enhver Tid kom-

men thi, at man her var i Stand til at vise en større Villighed, og jeg skal saaledes nævne herom tvende Rentekammer skrivelser af 1700 og 1703, et Reskript af 17de Marts og et andet af 11te Juni 1793, og en Masse andre Bestemmelser, som just tage et Forbehold om, at de almindelige Afgjørelser ikke uden et særligt Hensyn skulle have Anvendelse paa dem, som yde Tiendest til Stiftelser, Bispetter, eller paa anden Maade til offentlige Formaal. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) kom idag ind paa det Spørgsmaal om de forskjellige Servituter, som jeg har fremhævet i det Skrift, som jeg for nogen Tid siden tillod mig at lade omdele. Jeg fremhævede ikke selv dette Punkt igaar, over hvilket han jo udtalte sin Forundring, at jeg selv havde ladet dette ubenyttet, thi jeg har meget stærkt fremhævet det ved tidligere Leiligheder. Det glæder mig imidlertid, at det ærede Medlem har læst det saa nøje efter, og naar jeg denne Gang undlod det, at han med det Eftertryk drog det frem, men jeg kunde dog nok have ønsket, at han havde citeret om disse Servitutbidrag paa Kirketienderne nogle flere Exempler. Han nævner, saavidt jeg erindrer, egentlig kun Bidragene til Frue Kirke og Ringsted Kirke, men han vil paa samme Tid i det omtalte Skrift finde omtalt et lignende Bidrag ydet fra Proprietær- som fra alle andre Kirker til Kirken i Veile, i Mariager, i Hjørring, til St. Catharine Kirke i Ribe og til Viborg Domkirke, ligesom en Masse andre Kirker, og ikke blot at disse og lignende Bidrag ere ydede fra Kjøbstadkirkerne, men ogsaa fra alle andre, enten skiftevis eller fra hele Landet, idet det altid har været udtalt, at Proprietærene skulde bidrage, ligesom andre Kirker, til alle disse Paalæg, som den ældre Studiestat, det ældre Kirkekathedratikum, den yngre Studiestat, den yngre Kathedratikum, Præstepenge, Amtsprovstespøge, Kirkehyppengene, seneft til Skolevesenet, Bidragene til Provstegaardens Opbyggelse, og saa fremdeles, og disse Paalæg hidrøre ikke blot fra gamle Paalæg fra Reformationstiden, men endnu i 1806 blev f. Ex. Beføstningen ved Provsternes Forretning udvidet betydelig for hver Kirke, og det nye Kathedratikum og den